

A HEGYEK KÖZT A VÖLGYBEN

Bágyi Péter

A hegyek közt a völgyben
Van egy folyó, nem túl mély,
Egy kis csapat a gázlón
most éppen útra kél.
Juhok, tevék, lovak rég a túlsó parton már,
Valaki a folyón innen még áldásra vár!

/ Nem engedlek el,
én nem engedlek el,
Míg meg nem áldasz,
én nem engedlek el. /2x

A harc sokáig eltartott, a nap is fölkelte már.
Az idegen végül győzött, most elbocsátást vár.
Ne menj! ‑ kérte Jákob, ki most már Izráel:
Míg meg nem áldasz, én nem engedlek el!

/ Nem engedlek el,
én nem engedlek el,
Míg meg nem áldasz,
én nem engedlek el. /2x

A hegyek közt a völgyet kis folyó szelte át.
Áldott ez a hely, mert Jákob új nevet talált!
Találkozott Istennel, és így kiáltott fel:
Míg meg nem áldasz, nem engedlek el!

/ Nem engedlek el,
én nem engedlek el,
Míg meg nem áldasz,
én nem engedlek el. /2x

Forrás: www.keresztenydalok.hu